

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. szeptember 2.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – A Nürburgring komplexum (Németország) javára nyújtott támogatások – A támogatásokat a belső piaccal részben összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – A belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított állami támogatások kedvezményezettjei eszközeinek értékesítése – Nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes pályázati eljárás – Azt megállapító határozat, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatások visszatérítése a Nürburgring komplexum új tulajdonosát nem érinti, és hogy ez utóbbi e komplexum megszerzése révén nem részesült új támogatásban – Elfogadhatóság – Érdekelte fél minőség – Személyében érintett személy – Az érdekelt felek eljárási jogainak megsértése – A hivatalos vizsgálati eljárás megindítását megkövetelő nehézségek – Indokolás – A bizonyítékok elferdítése”

A C-647/19. P. sz. ügyben,

a **Ja zum Nürburgring eV** (székhelye: Nürburg [Németország], képviselik: D. Frey és M. Rudolph Rechtsanwälte)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. augusztus 30-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn, B. Stromsky és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök (előadó), N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

a főtanácsnok indítványának a 2021. április 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Ja zum Nürburgring eV az Európai Unió Törvényszéke 2019. június 19-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítéletének (T-373/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2019:432) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei (EU) 2016/151 bizottsági határozat (HL 2016. L 34., 1. o.; a továbbiakban: végleges határozat) részleges megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

- 2 A jelen ügy tényállására a 2013. július 22-i 734/2013/EU tanácsi rendelettel (HL 2013. L 204., 15. o.) módosított, az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.; a továbbiakban: 659/1999 rendelet) alkalmazandó, amelyet hatályon kívül helyezett az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).
- 3 A 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja az „érdekelt fél” fogalmát e rendelet alkalmazásában úgy határozza meg, hogy az „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek”.
- 4 E rendeletnek „A bejelentés előzetes vizsgálata és a Bizottság határozatai” című 4. cikke a (2)–(4) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem valósít meg támogatást, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az [az EUMSZ 107. cikk] (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal (a továbbiakban: »kifogást nem tartalmazó határozat« [helyesen: »kifogást nem emelő határozat«]). A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, [az EUMSZ 108. cikk] (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (továbbiakban: »hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat« [helyesen: »hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat«]).”

5 Az említett rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező [helyesen: megindító] határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.”

6 A 659/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének első mondata kimondja, hogy az esetleges jogellenes támogatás vizsgálata e rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozat meghozatalához vezet.

A jogvita előzményei és a vitatott határozatok

7 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–16. pontja tartalmazza, és a jelen eljárás szempontjából azok a következőképpen foglalhatók össze.

8 A Rajna-vidék-Pfalz szövetségi tartományban (Németország) található Nürburgring komplexum (a továbbiakban: Nürburgring) egy autóverseny-pályát (a továbbiakban: Nürburgring-pálya), szabadidőparkot, szállodákat és éttermeket foglal magában.

9 2002 és 2012 között a Nürburgringet tulajdonló közvállalkozások (a továbbiakban: eladók) elsősorban a Rajna-vidék-Pfalz tartomány által nyújtott támogatásokban részesültek. 2011-ben a fellebbező, egy autósporttal foglalkozó német egyesület e támogatásokkal kapcsolatban első panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. Az említett támogatások a Bizottság által az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján 2012-ben indított hivatalos vizsgálati eljárás tárgyát képezték. Ugyanebben az évben az Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Bad Neuenahr-Ahrweiler-i helyi bíróság, Németország) az eladókat fizetéképtelenné nyilvánította, és eszközeik értékesítéséről határozott. Pályázati eljárást (a továbbiakban: pályázati eljárás) indítottak, amely ezen eszközöknek a Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (a továbbiakban: Capricorn) részére történő értékesítésével zárult.

10 2013-ban a fellebbező egy második panaszt nyújtott be a Bizottsághoz azzal az indokkal, hogy a pályázati eljárás nem nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes. A fellebbező szerint a vevő, amelyet kiválasztanak, így új támogatásokban részesül, és biztosítja az eladók gazdasági tevékenységeinek folytonosságát, ezért az eladók által kapott támogatások visszatérítése elrendelésének e vevőre is ki kell terjednie.

11 A végleges határozat 2. cikkében a Bizottság megállapította, hogy az eladók javára hozott támogatási intézkedések közül bizonyos intézkedések jogellenesek és a belső piaccal összeegyeztethetetlenek (a továbbiakban: az eladóknak nyújtott támogatások). E határozat 3. cikkének (2) bekezdésében úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatérítése a Capricorn-t és leányvállalatait nem érinti (a továbbiakban: első vitatott határozat).

12 Az említett határozat 1. cikkének utolsó franciabekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak (a továbbiakban: második vitatott határozat). A Bizottság e tekintetben így ítélte

meg, hogy a pályázati eljárás nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes volt, hogy ezen eljárás a piaci árak megfelelő vételárat eredményezett, és hogy az eladók és a vevő között nincs gazdasági folytonosság.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 13 A Törvényszék Hivatalához 2015. július 10-én benyújtott keresetlevelével a fellebbező keresetet indított az első és a második vitatott határozat megsemmisítése iránt.
- 14 A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította annyiban, amennyiben az az első vitatott határozat megsemmisítésére irányult, mivel a fellebbező nem bizonyította, hogy e határozat őt személyében érinti. A megtámadott ítélet 48–69. pontjában kifejtett indokok alapján a Törvényszék először is úgy ítélte meg, hogy a fellebbező nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy e határozat jelentősen érintette a releváns piacokon fennálló versenyhelyzetét, másodsor, hogy mint szakmai egyesület nem tud a tagjainak valamelyikét megillető kereshetőségi jogra hivatkozni, harmadszor pedig nem bizonyította, hogy az első vitatott határozat elfogadását megelőző hivatalos vizsgálati eljárásban egyértelműen körülírt és e határozat tárgyához szorosan kapcsolódó tárgyalói szereppel bírt.
- 15 A második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 83. pontjában megállapította, hogy a felek egyetértenek abban, hogy e határozat olyan határozat, amelyet nem egy hivatalos vizsgálati eljárás végén, hanem az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által bevezetett, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz végén hoztak meg.
- 16 A megtámadott ítélet 88. pontjában a Törvényszék kifejtette, hogy nem zárható ki, hogy a fellebbező, tekintettel a kifejezetten a nürburgringi autóverseny-pálya helyreállítására és fellendítésére irányuló céljára, és arra a körülményre, hogy részt vett a Nürburgring eszközeinek értékesítésére irányuló pályázati eljárás első szakaszában, és ennek keretében jelentős mennyiségű információt gyűjtött össze ezen eszközökről, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárásban észrevételeket tud benyújtani a Bizottsághoz, amelyeket ez utóbbi a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes jellegére, és az azon kérdésre vonatkozó értékelésének részévé tehet, hogy a Nürburgring eszközeit ennek keretében piaci áron ruházták-e át. A megtámadott ítélet 89. pontjában tehát úgy ítélte meg, hogy el kell ismerni, hogy a fellebbező a második vitatott határozatot illetően érdekelt fél minőséggel rendelkezik, és ennél fogva a megtámadott ítélet 93. pontjában megállapította, hogy a második vitatott határozatot illetően a fellebbező az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján őt megillető eljárási jogok védelme érdekében kereshetőségi joggal bír.
- 17 A megtámadott ítélet 129. pontjában a Törvényszék jelezte, hogy ahhoz, hogy a keresetről érdemben – amennyiben az a második vitatott határozat megsemmisítésére irányul –, és különösen az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének és a 659/1999 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének, valamint a fellebbező eljárási jogainak megsértésére alapított ötödik és nyolcadik jogalapról határozni tudjon, meg kell vizsgálni, hogy az első–negyedik jogalap alapján megállapítható-e, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

- 18 E vizsgálat végén a Törvényszék a megtámadott ítélet 176. pontjában megállapította, hogy a fellebbező által az első–negyedik jogalap keretében előadott érvek figyelembevételével megvizsgált ötödik és nyolcadik jogalap nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását, és hogy ennél fogva e jogalapokat el kell utasítani.
- 19 A Törvényszék a 182–190., illetve a 193–197. pontban megvizsgálta és elutasította az indokolási kötelezettség, illetve a megfelelő ügyintézéshez való jog Bizottság általi megsértésére alapított, hatodik és kilencedik jogalapot is.
- 20 Következésképpen a megtámadott ítélet 198. pontjában a Törvényszék a keresetet mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 21 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - semmisítse meg az első és a második vitatott határozatot;
  - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
  - kötelezze a Bizottságot mindkét eljárás költségeinek viselésére.
- 22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet 73–94. pontját, amelyekben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a második vitatott határozat ellen benyújtott kereset elfogadható;
  - utasítsa el e keresetet mint elfogadhatatlant;
  - utasítsa el a fellebbezést, és
  - kötelezze a fellebbezőt az eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

- 23 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező öt jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az első vitatott határozat őt mint a szóban forgó támogatás kedvezményezettjének versenytársát nem érinti személyében, a második azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az első vitatott határozat őt mint szakmai egyesületet nem érinti személyében, a harmadik azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a második vitatott határozattal szemben nincsen keresetőségi joga, a negyedik azon alapul, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletet nem indokolta meg megfelelően, elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat, valamint tévesen alkalmazta a jogot a hivatalos

vizsgálati eljárás megindítása Bizottság általi hallgatólagos megtagadásával szemben felhozott jogalapok vizsgálata során, az ötödik jogalap pedig azon alapul, hogy a Törvényszék a második vitatott határozat indokolása megfelelő jellegének értékelésekor tévesen alkalmazta a jogot.

- 24 Az első és a második jogalap arra vonatkozik, hogy a Törvényszék elutasította az első vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet, míg a harmadik–ötödik jogalap a második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem elutasítására vonatkozik.

Az első vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozó jogalapról

Az első jogalapról

- 25 Az első jogalap a megtámadott ítélet 56. pontjára vonatkozik, amelynek szövege a következő:

„Egyébként, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a piaci helyzete jelentősen befolyásolva volt a Nürburgring-pályán megvalósított beruházásai következtében, meg kell állapítani, hogy pusztán az a tény, hogy bármilyen címen beruházott a Nürburgringbe, nem elegendő annak megállapításához, hogy gazdasági szereplőként jelen volt a releváns piacokon – amit egyébként nem is állít –, és *a fortiori* annak megállapításához sem, hogy az említett piacokon gazdasági szereplőként betöltött helyzetét lényegesen befolyásolták az eladóknak nyújtott támogatások, amelyek a felperes véleménye szerint e beruházásokat szükségtelessé tették. Mindenesetre a felperes nem fejt ki, hogy az első [vitatott] határozat, amely szerint a Nürburgring eszközeinek vevője nem [...] köteles visszafizetni az eladóknak nyújtott támogatásokat, mennyiben befolyásolta az általa a Nürburgringben megvalósított beruházások [hasznosságát].”

– A felek érvelése

- 26 Az első jogalap első részében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem válaszolt a jogilag megkövetelt módon a piaci helyzete lényeges sérelmével kapcsolatos érvelésére, amely a fellebbező szerint az indokolási kötelezettség, valamint a meghallgatáshoz való joga és a hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértésének minősül.
- 27 A fellebbező különösen arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 56. pontjának második mondatában megállapította, hogy a fellebbező nem fejtette ki, hogy az első vitatott határozat mennyiben befolyásolta az általa a Nürburgringben megvalósított beruházások hasznosságát, figyelmen kívül hagyta a Törvényszékhez benyújtott válaszában 32. pontjában kifejtett azon érvelését, miszerint e beruházásokat lényegében meghiúsították, és elferdítették azok célját, amely cél az volt, hogy előmozdítsák a Nürburgring hagyományos pályájának működtetését, és biztosítsák azt, hogy a sportrendezvények szervezői a közérdeket szolgáló feltételek mellett férhessenek hozzá e pályához; ehelyett az eladóknak nyújtott támogatásokból megépített, az autósporttal össze nem függő szállodai és szabadidős létesítményeket keresztfinanszíroztak. A fellebbező hozzátette, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése azzal a még mindig fennálló, közvetlen jogellenes következménnyel járt, hogy a jogellenes támogatásokból eredően sérelem érte a piaci helyzetét.
- 28 Úgy véli, hogy a Nürburgring-pályán eszközölt beruházásai és e pályának a közérdeket szolgáló feltételek melletti működtetése között fennálló szoros kapcsolatra figyelemmel annyira szorosan kapcsolódik e pálya működtetéséhez, hogy az autóversenypálya-működtetés szempontjából

releváns piaci helyzetbe került. E tekintetben emlékeztet arra, hogy a Törvényszék előtt felhívta a figyelmet arra, hogy a Nürburgring-pálya természetes monopóliumnak minősül. Márpedig a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a természetes monopólium kiaknázása tekintetében csak potenciális verseny állhat fenn. Ennélfogva a fellebbező által megvalósított beruházások jelentik a legközvetlenebb módját annak, hogy a fellebbező piaci helyzetbe kerüljön. Ugyanezen okokból a megtámadott ítélet 56. pontjának első mondatában szereplő azon megállapítás, miszerint a fellebbező nem állította, hogy az eladóknak nyújtott támogatások lényegesen befolyásolták a piaci helyzetét, szintén pontatlan.

- 29 Az első jogalap második részében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdését, amikor a megtámadott ítélet 56. pontjában megállapította, hogy valamely, bármilyen címen végzett beruházás nem elegendő annak megállapításához, hogy a beruházó gazdasági szereplőként van jelen azon a piacon, ahol a beruházásokat végezte.
- 30 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az első jogalap hatástalan, és mindenképpen megalapozatlan.

– *A Bíróság álláspontja*

- 31 Az első jogalap két részének együttes vizsgálata céljából emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha e határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ennélfogva a címzethez hasonló módon egyéníti őket (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.; 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 33. pont).
- 32 Ha valamely felperes, amint a jelen ügyben is, a hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott, a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vonja kétségbe, akkor pusztán az a körülmény, hogy a felperes az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett félnek tekinthető, nem elegendő a kereset elfogadhatóságának megállapításához. A felperesnek azt is bizonyítania kell, hogy az előző pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett sajátos helyzetben van. Ez különösen abban az esetben van így, ha a szóban forgó határozat tárgyát képező támogatás e felperes piaci helyzetét lényegesen érinti (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 97. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37. pont).
- 33 Amint arra a megtámadott ítélet 48. pontjában maga a Törvényszék is emlékeztetett, elismerést nyert különösen, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró bizottsági határozat a kedvezményezett vállalkozáson kívül személyükben érinti e vállalkozásnak az eljárásban cselekvően részt vevő versenytárs vállalkozásait is, amennyiben a megtámadott határozat tárgyát képező támogatási intézkedés lényegesen érinti a piaci helyzetüket (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 98. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 38. pont).
- 34 Márpedig valamely infrastruktúra adott részébe történő beruházások megvalósítása önmagában nem jelenti azt, hogy a szóban forgó befektető az ezen infrastruktúra üzemeltetéséhez kapcsolódó valamelyik piacon működik. Ez annál is inkább így van akkor, ha az ilyen beruházások célja az

említett infrastruktúra különböző gazdasági szereplők általi, a közérdeket szolgáló feltételek mellett történő működtetésének előmozdítása, ahogyan erről volt szó a fellebbező állítása szerint azon beruházások esetében is, amelyeket állítólag a Nürburgring-pályán hajtott végre.

- 35 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 56. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőnek az általa a Nürburgring-pályán megvalósított beruházásokra vonatkozó érvelése nem elegendő annak bizonyításához, hogy őt az első vitatott határozat a jelen ítélet 31. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében személyében érintette. Következésképpen az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 36 Az első jogalap első részét illetően, amely lényegében az indokolási kötelezettségnek a Törvényszék általi megsértésén alapul, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszéknek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikkében és 53. cikkének első bekezdésében előírt, a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás tehát lehet hallgatólagos is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és a Bíróság számára, hogy elegendő információval rendelkezzen ahhoz, hogy gyakorolni tudja felülvizsgálati jogkörét (2008. szeptember 9-i FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Márpedig a megtámadott ítélet 56. pontjából – legalábbis hallgatólagosan, de egyértelműen – kitűnik, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőnek a Nürburgring-pályába való beruházásaira alapított érvelése nem elegendő sem annak bizonyításához, hogy jelen van a releváns piacon, sem pedig – még kevésbé – annak bizonyításához, hogy az e piacon fennálló versenyhelyzetét lényegesen érintette az első vitatott határozat tárgyát képező intézkedés.
- 38 Ennélfogva az első jogalap első részét mint megalapozatlant, amint e jogalapot teljes egészében is, el kell utasítani.

A második jogalapról

- 39 A második jogalap a megtámadott ítélet 69. pontjára vonatkozik, amelyben a Törvényszék rámutatott arra, hogy a 2005. december 13-i Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítéletben (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59. pont) meghatározott szigorú feltételek alapján úgy kell tekinteni, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy az első vitatott határozat elfogadását megelőző hivatalos vizsgálati eljárásban olyan egyértelműen körülírt és e határozat tárgyához szorosan kapcsolódó tárgyalói szereppel bírt, amely alkalmas annak bizonyítására, hogy az említett határozat őt személyében érinti.

– A felek érvelése

- 40 A fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget, és elferdítette az elé terjesztett tényeket és bizonyítékokat. Úgy véli, hogy a Törvényszék előtt bizonyította, hogy az első vitatott határozat meghozatalához vezető közigazgatási eljárásban a Nürburgring-pálya közérdekű kiaknázását illetően tevékeny és sajátos szerepet játszott. Tárgyalói szerepe, amely egyértelműen behatárolt, és e határozat tárgyához szorosan kapcsolódik, hasonló

ahhoz, amellyel a Landbouwschap (amely közjogi szervezetet Hollandiában annak érdekében hozták létre, hogy a mezőgazdasági ágazatban a közérdek tiszteletben tartása mellett biztosítsa a gazdasági szereplők közös érdekeinek védelmét) az 1988. február 2-i Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ítélet (67/85, 68/85 és 70/85, EU:C:1988:38, 20–24. pont) alapjául szolgáló ügyben, valamint a Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS) az 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítélet (C-313/90, EU:C:1993:111, 29. és 30. pont) alapjául szolgáló ügyben bírt.

- 41 A fellebbező az első vitatott határozat tárgyát képező támogatásokkal kapcsolatban ugyanis tárgyalásokat folytatott a Bizottsággal annak érdekében, hogy a tagjai számára a támogatásokra vonatkozó joggal összhangban és közérdekű célból biztosítsa e pálya működtetését, és megbizonyosodjon arról, hogy beruházásai továbbra is hozzájárulnak e célhoz. E ténykörülmények a fellebbezőt minden más személytől megkülönböztetik oly módon, hogy kereshetőségi jogot biztosítsanak számára az első vitatott határozattal szemben.
- 42 Ennélfogva a Törvényszék nem állapíthatta volna meg a fellebbező kereshetőségi jogának hiányát anélkül, hogy kifejtette volna, hogy a fellebbező által hivatkozott jogalapok, bizonyítékok és részletes érvek fényében miért nem teljesülnek az ahhoz szükséges feltételek, hogy elismerjék e minőségét. Az, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában a „2005. december 13-i Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítéletben (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59. pont) meghatározott szigorú feltételek[re]” hivatkozik, nem teszi lehetővé annak megértését, hogy melyek azok a feltételek, amelyeket a Törvényszék megvizsgált. A Törvényszék ennélfogva az ítéletében hiányos vagy elégtelen indokolást adott, ami a meghallgatáshoz való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésének is minősül. Ráadásul a Törvényszék azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a fellebbező „nem bizonyította”, hogy az első vitatott határozat elfogadását megelőző hivatalos vizsgálati eljárásban tárgyalói szereppel bírt, anélkül azonban, hogy kifejtette volna, hogy a fellebbező által előterjesztett mely bizonyítékokat vizsgálta meg, elferdítette a tényeket és bizonyítékokat.
- 43 A Bizottság úgy véli, hogy a második jogalap nem megalapozott, és azt el kell utasítani.

– *A Bíróság álláspontja*

- 44 A megtámadott ítélet 58. pontjából kitűnik, hogy a fellebbező a Törvényszék előtt többek között azt állította, hogy tárgyalásokat folytatott a német autósport érdekeinek védelme érdekében, különösen a nürburgringi autóverseny-pálya helyreállítása és fellendítése tárgyában, valamint hogy részt vett az első vitatott határozat elfogadását megelőző közigazgatási eljárásban azáltal, hogy panaszt nyújtott be, valamint írásbeli észrevételeket és bizonyítékokat terjesztett elő.
- 45 A megtámadott ítélet 66. és 67. pontjában a Törvényszék összefoglalta azokat a megfontolásokat, amelyek alapján a Bíróság elfogadhatónak nyilvánította az 1988. február 2-i Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ítélet (67/85, 68/85 és 70/85, EU:C:1988:38), valamint az 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítélet (C-313/90, EU:C:1993:111) alapjául szolgáló ügyekben benyújtott kereseteket. Ezenkívül ezen ítélet 68. pontjában a Törvényszék a saját és a Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozva kimondta, hogy az a tény, hogy valamely szakmai egyesület nyújtotta be a hivatalos vizsgálati eljárás alapjául szolgáló panaszt, vagy ezen eljárásban észrevételeket terjesztett elő, nem elegendő ezen egyesület különleges tárgyalói szerepének elismeréséhez.

- 46 Végül a megtámadott ítélet 69. pontjában a Törvényszék a „2005. december 13-i Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítéletben (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59. pont) meghatározott szigorú feltételek[re]” hivatkozott, amely ítéletben maga a Bíróság emlékeztetett az 1988. február 2-i Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ítélet (67/85, 68/85 és 70/85, EU:C:1988:38), valamint az 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítélet (C-313/90, EU:C:1993:111) alapjául szolgáló ügyek sajátos körülményeire, és kifejtette, hogy ezek miatt különböznek egy olyan egyszerű érdekelt fél helyzetétől, aki aktívan részt vett a valamely állami támogatásra vonatkozó határozat meghozatalához vezető eljárásban.
- 47 Az ítélezési gyakorlat e felidézése lehetővé teszi annak megértését, hogy a fellebbezőnek a megtámadott ítélet 58. pontjában összefoglalt érvelése miért nem volt elegendő ahhoz, hogy a megtámadott ítélet 66–69. pontjában hivatkozott ítélezési gyakorlat értelmében vett tárgyaló fél minőséggel ruházza fel.
- 48 Ennélfogva a Törvényszék által a megtámadott ítélet 65–69. pontjában kifejtett indokolás, még ha viszonylag tömör is, elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye a fellebbező számára annak megértését, hogy a Törvényszék milyen okokból utasította el az első vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelme elfogadhatóságának alátámasztására előadott, az 1988. február 2-i Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ítéletből (67/85, 68/85 és 70/85, EU:C:1988:38), valamint az 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítéletből (C-313/90, EU:C:1993:111) eredő ítélezési gyakorlatra alapított érvelését.
- 49 Ami azt az állítást illeti, hogy a Törvényszék állítólag elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat, azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel a fellebbező nem jelölte meg sem azokat a konkrét elemeket, amelyeket a Törvényszék állítólag elferdített, sem pedig azt, hogy azokat mennyiben ferdítette el (lásd ebben az értelemben: 2017. február 1-jei Vidmar és társai kontra Bizottság végzés, C-240/16 P, EU:C:2017:89, 26. és 27. pont).
- 50 A fenti megfontolásokból következik, hogy a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.
- 51 Mivel az első és a második jogalapot el kell utasítani, a fellebbezést el kell utasítani annyiban, amennyiben az a megtámadott ítélet annyiban történő hatályon kívül helyezésére irányul, amennyiben abban a Törvényszék elutasította az első vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet.

A második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozó jogalapokról

A Törvényszék elé terjesztett kereset elfogadhatóságáról

- 52 A Bizottság, anélkül hogy csatlakozó fellebbezést terjesztene elő, azt kéri a Bíróságtól, hogy vizsgálja meg a kereset elfogadhatóságát annyiban, amennyiben az a második vitatott határozat megsemmisítésére irányul, mivel álláspontja szerint a Törvényszék az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt fél” fogalmának értelmezése és alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot, és tévesen állapította meg, hogy a fellebbező hivatkozhat e minőségre.

- 53 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján hozzá benyújtott fellebbezés esetén köteles – szükség szerint hivatalból – dönteni a valamely magánszemély által az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadhatósági feltételeinek megsértésén alapuló imperatív jogalapról (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-i Bayerische Motoren Werke és Freistaat Sachsen kontra Bizottság ítélet, C-654/17 P, EU:C:2019:634, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 A megtámadott ítélet 84–89. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy a fellebbező mint érdekelt fél az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből és a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő eljárási jogai védelmének biztosítása érdekében jogosult a második vitatott határozat megsemmisítését kérni.
- 55 Először is a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék a Bíróság e területre vonatkozó ítélkezési gyakorlatát csak részben értelmezte, és figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az érdekelt fél minőség versenyviszony fennállását feltételezi.
- 56 Ezen érvet azonban el kell utasítani. Az „érdekelt fél” fogalmát a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja ugyanis úgy határozza meg, hogy az „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek”. E rendelkezés átveszi az „érintett feleknek” az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett fogalmának a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következő meghatározását (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink’s France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 30. pontjában rámutatott, míg valamely támogatási intézkedés kedvezményezettjével versenytárs vállalkozás vitathatatlanul az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett félnek” minősül, a szóban forgó támogatás kedvezményezettje versenytársának nem minősülő jogalany esetében is elismerhető e minőség, amennyiben bizonyítani tudja, hogy e támogatás nyújtása érintheti az érdekeit. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ehhez azt kell bizonyítani, hogy fennáll annak a veszélye, hogy az említett támogatás konkrét hatással jár a saját helyzetére (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 65. pont; 2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 132. pont).
- 58 Ennélfogva el kell utasítani a Bizottság azon érvét, amely szerint a 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítéletből (C-319/07 P, EU:C:2009:435), a 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítéletből (C-83/09 P, EU:C:2011:341), valamint a 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci kontra ítéletből (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) az következik, hogy az érintett fél minőség versenyviszonyt feltételez.
- 59 Amint ugyanis a 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet (C-319/07 P, EU:C:2009:435) 104. pontjából kitűnik, a Bíróság az alapján ismerte el egy munkavállalói érdekképviselői szervezet érintett fél minőségét, hogy az ezen ügyben szóban forgó intézkedések a kollektív tárgyalások során esetlegesen sértik e szervezet és tagjai érdekeit.

- 60 Ami a 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítéletet (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64. pont) illeti, a Bíróság nem a támogatás kedvezményezettje és az ezen ügyben felperes vállalkozás közötti versenyviszonyra alapította az elemzését, hanem arra a tényre támaszkodott, hogy ez utóbbi vállalkozásnak a gyártási folyamataihoz ugyanarra a nyersanyagra van szüksége, mint e kedvezményezettnek.
- 61 Végül a Bizottság által hivatkozott 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélet (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43. pont) nem releváns. Ezen ítélet 43. pontjában ugyanis nem valamely személy vagy vállalkozás érintett fél minőségéről volt szó, hanem arról, hogy a Bizottság olyan határozatára tekintettel, amely a támogatási programot bevezető szóban forgó nemzeti intézkedések hatásait érintetlenül hagyja, a panaszos jogi helyzete esetleg közvetlenül sérült-e, amely panaszos azt állítja, hogy ezen intézkedések őt hátrányos versenyhelyzetbe hozzák.
- 62 Másodszor a Bizottság arra hivatkozik, hogy a fellebbező érintett fél minőségének a Törvényszék általi elismerése – amint az a megtámadott ítélet 88. pontjából kitűnik – azon alapul, hogy a fellebbező potenciálisan releváns információkkal rendelkezik. Márpedig pusztán az a tény, hogy valamely személy olyan információkkal rendelkezik, amelyek valamely intézkedésre vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás keretében relevánsak lehetnek annak meghatározása céljából, hogy az intézkedés jogellenes állami támogatásnak minősül-e, nem elegendő ahhoz, hogy elismerjék e személy ilyen minőségét.
- 63 Kétségtelen, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában a fellebbező azon minőségére hivatkozott, hogy utóbbinak mint „egyesületnek [...] [a] nonprofit célja a nürburgringi autóverseny-pálya helyreállítása és fellendítése, és a tagjai – amelyek közül néhányan az említett versenypályán szerveznek sporteseményeket – közös érdekeinek előmozdítása”, valamint arra a tényre, hogy a fellebbező érdekeire „konkrét hatással lehetett a támogatás nyújtása, amit a felperes szerint a második [vitatott] határozatban meg kellett volna állapítani, mivel a pályázati eljárás nem volt nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes, és nem eredményezte a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére piaci áron történő értékesítését”.
- 64 Ezen ítélet 88. pontjából azonban kitűnik, hogy a Törvényszék annak elismerésekor, hogy a fellebbező a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt félnek” minősül, végeredményben arra a tényre támaszkodott, hogy „nem zárható ki, hogy a felperes, tekintettel a kifejezetten a nürburgringi autóversenypálya helyreállítására és fellendítésére irányuló céljára, és arra a körülményre, hogy részt vett a pályázati eljárás első szakaszában, és ennek keretében jelentős mennyiségű információt gyűjtött össze a Nürburgring eszközeiről, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárásban benyújtsa a Bizottság részére az észrevételeit, amelyeket ez utóbbi a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes jellegére, és az azon kérdésre vonatkozó értékelésének részévé tehet, hogy a Nürburgring eszközeit ennek keretében piaci áron ruházták-e át”.
- 65 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 33. és 34. pontjában lényegében rámutatott, az a tény, hogy valamely személy olyan információkkal rendelkezik, amelyek relevánsak lehetnek egy adott támogatásra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás során, nem jelenti azt, hogy e támogatás nyújtása érintheti az ilyen személy érdekeit, és hogy e támogatás a jelen ítélet

57. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében konkrét hatást gyakorolhat a helyzetére. Ennélfogva bizonyos releváns információk pusztá birtoklása nem elegendő ahhoz, hogy e személyt érintett félnek lehessen minősíteni.

- 66 Az elsőfokú eljárásnak a Bíróság eljárási szabályzata 167. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bíróságnak megküldött iratanyagából azonban kitűnik, hogy a fellebbező a Törvényszék előtt többek között arra hivatkozott, hogy ő a Nürburgring-pályával kapcsolatban a teljes német autósport érdekeit védő szövetség, hogy alapvető célja e pályának a közérdeket szolgáló gazdasági feltételek melletti működtetésének oly módon történő biztosítása, hogy amatőr sportolók részére is biztosítsák a pályához való hozzáférést, és hogy a Capricorn a nyereség maximalizálására irányuló, a fellebbező céljaival összeegyeztethetetlen koncepciót követ.
- 67 Ezen, a Bizottság által nem vitatott érvekre tekintettel el kell ismerni, hogy a Capricorn részére a Nürburgring megszerzésével kapcsolatban nyújtott állítólagos támogatás érintheti a fellebbező és tagjai érdekeit, így a fellebbezőt a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt félnek” kell minősíteni.
- 68 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadható.

A harmadik jogalapról

- 69 Harmadik jogalapjával a fellebbező a megtámadott ítélet 83. pontját vitatja, amelyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőt vagy annak valamely tagját az első vitatott határozat tekintetében megjelöltekkel azonos okok miatt nem lehet a második vitatott határozat által személyében érintettnek tekinteni.
- 70 E jogalap a megtámadott ítélet indokolásának azon részére vonatkozik, amely nem képezi az ítélet rendelkező részének szükséges alátámasztását. Amint ugyanis a megtámadott ítélet 93. pontjából kitűnik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbező jogosult a második vitatott határozat megsemmisítését kérni, és – amint az a jelen ítélet 68. pontjából kitűnik – e megállapítást nem lehet megkérdőjelezni.
- 71 Ennélfogva a harmadik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

- 72 A negyedik jogalap öt részből áll. Először e jogalap második, negyedik és ötödik részét kell megvizsgálni.

– A felek érvelése

- 73 A negyedik jogalap második részében a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 152–156. pontjában a Törvényszék elferdítette a Deutsche Bank AG-nak a Capricorn ajánlatát segítő 2014. március 10-i levelét, amikor úgy ítélte meg, hogy nem tűnik úgy, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie e levél kötelező jellegét illetően. A fellebbező emlékeztet arra, hogy a Törvényszék előtt felhívta a figyelmet arra, hogy az említett levél az utolsó oldalán „fontos tájékoztatást” tartalmaz, amelyből kitűnik, hogy az abban szereplő rendelkezések és feltételek

nem hivatottak jogilag kötelező kötelezettségeket keletkeztetni. Ezen értékelést ugyanezen tájékoztatás más részei is megerősítik. A fellebbező szerint, ha a Törvényszék nem fordította volna el a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelét, azt kellett volna megállapítania, hogy ez utóbbi az említett levelet nem tekintette magára nézve kötelezőnek.

- 74 A negyedik jogalap negyedik része keretében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 166. pontjában szereplő azon megállapítása, miszerint a 2014. március 11-ét követően bekövetkezett események nem relevánsak azon kérdés vizsgálatát illetően, hogy a pályázati eljárás keretében a Capricornnak esetleg nyújtottak-e támogatást, téves jogalkalmazásról és a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítéséről tanúskodik, ezenkívül pedig e megállapítást az indokolás elégtelensége jellemzi.
- 75 A fellebbező szerint a Bizottság a második vitatott határozat meghozatalakor részletes információkkal és valószínűsítő körülményekkel rendelkezett arra vonatkozóan, hogy a Capricorn egy nem átlátható és hátrányosan megkülönböztető pályázati eljárás keretében indokolatlan előnyben részesült, amely eljárás ahhoz vezetett, hogy a Nürburgring eszközeit e társaságnak ítélték oda a fizetőképességének hiánya ellenére. Ezen információknak arra kellett volna indítaniuk a Bizottságot, hogy megindítsa a hivatalos vizsgálati eljárást, és pedig – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 167. pontjában megállapítottakkal ellentétben – még a fellebbező által benyújtott új panasz hiányában is.
- 76 Végül a negyedik fellebbezési jogalap ötödik része a megtámadott ítélet 173–176. pontjára irányul, amely pontokban a Törvényszék elutasította a fellebbező ezen ítélet 170. és 171. pontjában összefoglalt érveit. A fellebbező szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 170. pontjában csupán összefoglalta az általa előadott érvelést, anélkül hogy azt megvizsgálta volna, vagy megindokolta volna, hogy miért utasította el azt. Ugyanez vonatkozik a Nürburgring eszközeire vonatkozó, a megtámadott ítélet 171. pontjában hivatkozott bérleti szerződésre vonatkozó érvelésre is. A Törvényszék annak kijelentésére szorítkozott, hogy a bérleti díjat egy, az eladóktól független társaságnak fizették, és hogy a Nürburgring eszközeinek vételárát csökkentették a bérleti díjak összegével, amelyeket egészen addig az időpontig be kellett számítani e vételárba, amíg az adásvétel nem teljesül. A Törvényszék csupán annyit állapított meg indokolás nélkül, hogy a Bizottságnak nem kellett, hogy kétségei legyenek indokolatlan előny fennállásával kapcsolatban, ami a fellebbező által előterjesztett bizonyítékok elferdítésének minősül, és az EUMSZ 107. cikknek és az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének az alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazásról tanúskodik.
- 77 A Bizottság elsődlegesen úgy véli, hogy a negyedik jogalap második része hatástalan. Álláspontja szerint – amennyiben a Törvényszék ezen ítélet 153. pontjában mégis elferdítette a tényeket – a megtámadott ítélet 152., 154. és 155. pontjában szereplő, a fellebbező által nem vitatott megállapítások elegendőek a Törvényszék arra vonatkozó megfontolásainak alátámasztásához, hogy nem tűnik úgy, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegét illetően.
- 78 Mindenesetre a negyedik jogalap második része megalapozatlan. A Deutsche Bank 2014. március 10-i levele több alkalommal is használja a „kötelezettségvállalás” kifejezést. A fellebbező valójában csak e kifejezés Törvényszék általi értelmezését vitatja az ugyanezen levélben foglalt más nyilatkozatokkal összefüggésben. Márpedig ez a tényeknek a Törvényszék általi szabad mérlegelése körébe tartozik, amely magában foglalja a nemzeti jog alapján kötött szerződések értelmezését is.

- 79 A negyedik jogalap negyedik részét illetően a Bizottság úgy véli, hogy az a megtámadott ítélet 165–169. pontjának téves értelmezéséből ered. A Törvényszék e pontokban nemleges választ adott arra a kérdésre, hogy a második vitatott határozatban meg kellett volna-e vizsgálni a fellebbezőnek az ezen ítélet 163. pontjában összefoglalt azon állítását, miszerint 2014. augusztus 13-án a Nürburgring eszközeinek továbbértékesítésére irányuló, nem átlátható eljárásban a Capricorn helyébe egy másik vevő lépett. A Bizottság szerint e válasz helyes, mivel a Nürburgring eszközeinek értékesítését követő körülmények nem relevánsak azon kérdés értékelése szempontjából, hogy a Nürburgring felszámolója ezen értékesítés során piacgazdasági befektetőként járt-e el. Márpedig egy ilyen befektető nem tudott volna figyelembe venni a fellebbező által hivatkozottakhoz hasonló tényeket, amelyek csak az adásvételi szerződés megkötését követően következtek be. Még ha a Bizottság a második vitatott határozat elfogadásakor rendelkezett is a fellebbező által az érvelésében hivatkozott információkkal, ezek nem relevánsak a piacgazdasági eladó elvének a Nürburgring felszámolója és a Capricorn által kötött, 2014. március 11-i adásvételi szerződésre való alkalmazása szempontjából.
- 80 Végül a negyedik jogalap ötödik részére válaszolva a Bizottság azt állítja, hogy a fellebbezőnek a megtámadott ítélet 170. és 171. pontjában összefoglalt érvelése nem kérdőjelezi meg a piacgazdasági eladó kritériumának tiszteletben tartását. Közelebbről, az ezen ítélet 170. pontjában összefoglalt érvek az említett adásvételi szerződés megkötését követő eseményekre vonatkoznak. Ugyanez vonatkozik a bérleti szerződésnek az említett ítélet 171. pontjában hivatkozott megkötésére is. Ugyanezen ítélet 173–174. pontjában a Törvényszék tömören, de világosan megindokolta ezen érvek elutasítását. Logikus volt, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 138–158. pontjára utal, mivel a Törvényszék ott kifejtette, hogy a Nürburgring eszközeinek eladási árát nyílt és átlátható pályázati eljárás keretében határozták meg, és hogy a nyertes ajánlat finanszírozását illetően semmilyen kétség nem merült fel. Ami a fellebbezőnek a bizonyítékok elferdítésére alapított érvét illeti, lehetetlen megérteni, hogy mi ennek az állításnak az alapja, annál is inkább, mivel a fellebbező maga is elismeri, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 170. és 171. pontjában helyesen foglalta össze az általa előadott érvelést.

– *A Bíróság álláspontja*

- 81 Előzetesen le kell szögezni, hogy a Bizottság állításával ellentétben a negyedik jogalap második része nem csupán a megtámadott ítélet 153. pontjára, hanem ezen ítélet 152. és 154–156. pontjára is vonatkozik. Következésképpen azt nem lehet elutasítani mint hatástalant.
- 82 E rész vizsgálata céljából emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a megtámadott ítélet 151. pontjából kitűnik – a Nürburgring eszközeinek megszerzésében érdekelt beruházókat egyértelműen tájékoztatták arról, hogy többek között az ügylet megkötésének valószínűségére figyelemmel választanak majd közülük. Az e tekintetben figyelembe veendő tényezők egyike az ajánlatuk finanszírozásának biztosítása volt, amelyet a finanszírozásnak a pénzügyi partnereik általi garantálása igazolt.
- 83 A végleges határozat (50), (273) és (278) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Capricorn ajánlatának finanszírozása garantált, mivel ez utóbbi benyújtotta a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelét, amely kötelező erővel bír.
- 84 A megtámadott ítélet 152–155. pontjában a Törvényszék megvizsgálta, hogy a Bizottság által végzett, a német hatóságok elemzésével egybehangzó vizsgálat kiküszöbölte-e az e levél kötelező jellegével kapcsolatos kétségeket, és ezen ítélet 156. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy ténylegesen ez a helyzet.

- 85 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy – amint arra a fellebbező hivatkozik – e vizsgálat keretében a Törvényszék elferdítette-e az említett levél tartalmát.
- 86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a bizonyítékok elferdítéséről van szó, amikor – anélkül, hogy új bizonyítékokra lenne szükség – kitűnik, hogy a fennálló bizonyítékok értékelése nyilvánvalóan hibás (2007. január 18-i PKK és KNK kontra Tanács ítélet, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 37. pont; 2007. július 18-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 60. pont).
- 87 A jelen ügyben a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének olvasatából kitűnik – amint azt a Bizottság a Törvényszékhez benyújtotta, és amint az az elsőfokú eljárás iratanyagában szerepel –, hogy e levél az első oldalon világos tájékoztatást tartalmaz, miszerint az e levélben foglalt „kötelezettségvállalás” többek között a „feltételek listájában” kifejtett feltételektől függ, amelyet az említett levélhez A. mellékletként csatoltak.
- 88 Márpedig, amint arra a fellebbező helyesen hivatkozik, e melléklet a végén egy „fontos tájékoztatást” tartalmaz, amely többek között kimondja, hogy „a feltételek jelen listája csak meg tárgyalás céljából készült, és semmilyen kötelező jogi erővel nem bír közöttünk [...] Következésképpen nem vállalunk felelősséget semmilyen közvetlen, ezt követően bekövetkező vagy egyéb olyan veszteségért, amely abból ered, hogy e levélre támaszkodtak”.
- 89 E megjegyzésekből nyilvánvalóan kitűnik, hogy a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele az azt kibocsátó bankkal szemben nem kívánt kötelező finanszírozási kötelezettséget keletkeztetni a Capricorn javára.
- 90 E megállapítást végül az e levél 5. oldalának 9. pontjában szereplő, „Alkalmazandó jog és joghatóság” című megjegyzés is alátámasztja, amely az említett levélből eredő „bármely esetleges szerződésen kívüli kötelmi viszonyra” utal anélkül, hogy szerződéses kötelezettségre hivatkozna, éppen azért, mert ugyanezen levél nem kívánt ilyen kötelezettségeket keletkeztetni.
- 91 E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 152. és 153. pontjában rámutatott – ugyanezen levél jelzi, hogy a Deutsche Bank „kész” a Capricorn részére 45 millió eurós kölcsönt „nyújtani”, és hogy több alkalommal is hivatkozik a Deutsche Bank által a Capricornnal szemben tett „kötelezettségvállalásra”, mivel a jelen ítélet 88. pontjában felidézett megjegyzésekből egyértelműen kitűnik, hogy e „kötelezettségvállalás” nem keletkeztetett jogilag kötelező finanszírozási kötelezettséget, amint a Deutsche Banknak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 154. pontjában hivatkozott korábbi levelei sem. Az, hogy a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele kötelező jellegének hiányára másképpen hivatkoztak, mint ahogyan azt az utóbbi levelekben tették, nem kérdőjelezi meg e megállapítást.
- 92 Ebből következik, hogy – amint arra a fellebbező a negyedik jogalap második részében hivatkozik – a Törvényszék elferdítette a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének tartalmát, és ennél fogva e rész megalapozott.
- 93 A negyedik jogalap negyedik részében a fellebbező lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 166. pontjában elutasította az ezen ítélet 162. és 163. pontjában összefoglalt érveit.

- 94 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 108. pontjában rámutatott, a fellebbező a Törvényszék előtt lényegében arra hivatkozott, hogy miután 2014. március 11-én megkötötték a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítéséről szóló szerződést, a Capricorn és az eladók olyan garanciamegállapodást kötöttek a vételár részleteinek megfizetésére vonatkozóan, amely előírta annak lehetőségét, hogy a vételár második részletének ismételt meg nem fizetése esetén ezen eszközöket tovább kell értékesíteni, ami ténylegesen meg is valósult.
- 95 A megtámadott ítélet 166. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a támogatást, amelyet a fellebbező szerint a Bizottságnak a második vitatott határozatban meg kellett volna állapítania, 2014. március 11-én, azaz akkor nyújtották a Capricornnak, amikor az említett eszközöket a piaci árnál állítólag alacsonyabb áron értékesítették a részére. A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy az ezen időpontot követően bekövetkezett események nem relevánsak azon kérdés vizsgálatát illetően, hogy a pályázati eljárás keretében a Capricornnak esetleg nyújtottak-e támogatást. A Törvényszék a megtámadott ítélet 167. pontjában hozzátette, hogy amennyiben a fellebbező azt kívánja, hogy a Bizottság az értékesítési eljárás állítólagos folytatásából eredő új támogatás fennállását is vizsgálja meg, e tárgyban új panaszt kellett volna benyújtania.
- 96 E tekintetben igaz, hogy amennyiben úgy kellene tekinteni, hogy a Capricorn a Nürburgring eszközeinek piaci ára és ezen eszközök Capricorn általi megvételének ára közötti különbségnek megfelelő támogatást kapott egy olyan pályázati eljárás keretében, amely nem felelt meg a nyíltság, az átláthatóság, a feltételnélküliség és a hátrányos megkülönböztetéstől mentesség követelményeinek, e támogatást szükségképpen 2014. március 11-én, azaz akkor nyújtották volna, amikor ezen eszközöket odaítélték a Capricornnak, és aláírták az azokra vonatkozó adásvételi szerződést.
- 97 Mindazonáltal ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 166. pontjában megállapított, ez nem jelenti azt, hogy az ezen időpontot követő tények *per definitionem* teljesen irrelevánsak voltak azon kérdés mérlegelése szempontjából, hogy ténylegesen nyújtottak-e ilyen támogatást.
- 98 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az állami támogatással kapcsolatos határozat jogszerűségét azon információk alapján kell megítélni, amelyek a határozat meghozatalakor a Bizottság rendelkezésére állhattak (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Bizottság kontra Frucona Košice ítélet, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amint arra a főtanácsnok az indítványának 102. és 103. pontjában lényegében rámutatott, az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás előzetes szakasza a 659/1999 rendelet 4. cikkében említett határozatok valamelyikének a Bizottság általi meghozatalának időpontjában ér véget, így nem zárható ki, hogy új elemzési szempontok merülhetnek fel a pályázati eljárás befejezését követően, de a vonatkozó bizottsági határozat meghozatalát megelőzően.
- 99 Közelebbről, amint az a jelen ítélet 82. és 83. pontjából kitűnik, az a tény, hogy a Capricorn ajánlatának finanszírozása biztosított volt, legalábbis egyike volt azon tényezőknek, amelyek igazolták a Nürburgring eszközeinek a részére történő odaítélését.
- 100 Márpedig a fellebbező által állított, a jelen ítélet 94. pontjában összefoglalt tények, noha azok a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő odaítélését követően keletkeztek, amennyiben bizonyítást nyernek, kétségesse tehetik a pályázati eljárás felelősei azon megállapításának megalapozottságát, miszerint a Capricorn ajánlatának finanszírozása biztosított

volt, és ennél fogva kétségesse tehetik ezen eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét, emlékeztetve arra, hogy – amint az a megtámadott ítélet 157. pontjából kitűnik – egy másik ajánlatot a finanszírozási igazolás hiánya miatt utasítottak el.

- 101 Felmerül ugyanis a kérdés, hogy ha a Capricorn ajánlata garantált finanszírozással rendelkezett, miért kellett újratárgyalnia a vételár részletekben történő megfizetését, és végül miért nem tudta megfizetni a második részletet, ami a Nürburgring eszközeinek továbbértékesítését eredményezte.
- 102 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a fellebbező által hivatkozott és a jelen ítélet 94. pontjában összefoglalt tények relevanciáját kizárólag azzal az indokkal utasította el, hogy azok a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítését követően keletkeztek. Ennél fogva a negyedik jogalap negyedik része megalapozott.
- 103 Végül a negyedik jogalap ötödik részében a fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem, illetve elégtelenül indokolta meg azt, hogy a megtámadott ítélet 173–176. pontjában miért utasította el a fellebbező ezen ítélet 170. és 171. pontjában összefoglalt érveit.
- 104 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 170. pontjában a Törvényszék négy, a fellebbező által a keresete harmadik jogalapjának harmadik részében előterjesztett érvet foglalt össze. A Törvényszék szerint ezen érvek annak bizonyítására irányultak, hogy mind a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése keretében megállapított vételár, mind az e vételárral kapcsolatos fizetési feltételek támogatási elemeket tartalmaztak, mivel először is a Nürburgring üzemeltetőjének bruttó működési eredményéből 6 millió eurót be kellett számítani a vételárba, jöllehet ezen üzemeltető 2013-ban jelezte, hogy a Nürburgring eszközei után várható nyereség összege nulla, másodszor, a vételár második részletének megfizetését elhalasztották, harmadszor, az adásvételi szerződésben a fizetés elmulasztása esetére előírt 25 millió euró összegű kötbért nem hajtották be, és negyedszer, egy nem átlátható eljárás keretében egy másik vevő részére továbbértékesítették a Nürburgring eszközeit.
- 105 Ezen ítélet 171. pontjában a Törvényszék összefoglalta a fellebbező által ugyanezen összefüggésben előadott azon kiegészítő érvet, miszerint azt a szerződést, amelyben a Nürburgring eszközeit a 2015. január 1-jétől kezdődő időszakra bérbe adták a Capricornnak annak érdekében, hogy szabályozzák az addig tartó átmeneti helyzetet, amíg nem teljesül a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítésének feltétele, azaz a Bizottság olyan határozatot nem hoz, amely kiküszöböli annak veszélyét, hogy az említett eszközök vevőjét esetleg az eladóknak nyújtott támogatások visszatérítésére kötelezik, szintén nem vetették alá nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes pályázati eljárásnak, így a bérleti díj nem felel meg a piaci áraknak, és új támogatási elemeket tartalmaz. Az eladók és a Capricorn megállapodtak abban, hogy az említett bérleti szerződés bérleti díját az adásvétel teljesülésének időpontjáig beszámítják a Nürburgring eszközeinek vételárába.
- 106 Ezen érvekre válaszolva a Törvényszék a megtámadott ítélet 173. pontjában annak megállapítására szorítkozott, hogy „[az ezen ítélet] 138–158. [pontjában] kifejtett okokból nem kell úgy tekinteni, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét illetően”. Az említett ítélet 174. pontjában hozzátette, hogy ugyanezen okokból az is következik, hogy „a Bizottságnak a második [vitatott] határozat elfogadásához vezető vizsgálata kiküszöbölte a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződés vagy az említett eszközök vételárával kapcsolatos többi fizetési feltétel által a vevő számára biztosított előny létezését illető kétségeket”.

- 107 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 115. pontjában rámutatott, ellentétben azzal, amit a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat megkövetel, az ilyen indokolás nem válaszol – még hallgatólagosan sem – a fellebbezőnek a megtámadott ítélet 170. és 171. pontjában összefoglalt érveire, és nem teszi lehetővé a Törvényszék által követett érvelés megértését oly módon, hogy az érdekelték megismerhessék a meghozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.
- 108 A megtámadott ítélet 138–158. pontjában kifejtett indokok ugyanis, amelyekre a Törvényszék ezen ítélet 173. pontjában utalt, egyrészt a pályázati eljárás nem átlátható és hátrányosan megkülönböztető jellegére – különös tekintettel a pénzügyi adatok átláthatóságának hiányára, az értékelési szempontok átláthatóságának hiányára és hátrányosan megkülönböztető jellegére, továbbá e szempontok alkalmazására, valamint az értékesítési eljárásnak a Nürburgring eszközeinek a Capricornra történő átruházását követő folytatására –, másrészt pedig az ez utóbbi társaság ajánlata finanszírozásának kérdésére vonatkoznak. Ennélfogva nem teszik lehetővé annak megértését, hogy a Törvényszék miért utasította el a fellebbezőnek az említett ítélet 170. és 171. pontjában összefoglalt érveit.
- 109 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet ezen érvek Törvényszék általi elutasítását illetően sérti az indokolási kötelezettséget. Ebből következik, hogy a negyedik jogalap ötödik része megalapozott.
- 110 E körülmények között, anélkül hogy a negyedik jogalap első és harmadik részét, valamint az ötödik jogalapot meg kellene vizsgálni, a fellebbezésnek helyt kell adni, és a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben abban a Törvényszék elutasította a második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

- 111 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, ha azt a per állása megengedi.
- 112 A jelen ügyben – figyelemmel különösen arra a körülményre, hogy a fellebbező által a T-373/15. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti kereset olyan jogalapokra épül, amelyek a Törvényszék előtt kontradiktórius vita tárgyát képezték, és amelyek vizsgálata nem igényel semmiféle további pervezető intézkedést vagy bizonyításfelvételt – a Bíróság úgy véli, hogy a per állása megengedi a jogvita eldöntését, továbbá hogy arról érdemben kell dönteni (lásd analógia útján: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130. pont) az előtte még folyamatban lévő jogvita keretein belül, azaz a második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemről érdemben kell határoznia (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 134. pont).
- 113 Emlékeztetni kell arra, hogy a második vitatott határozat a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésén alapuló, kifogást nem emelő határozat, amelynek jogszerűsége attól függ, hogy a szóban forgó támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban felmerültek-e kétségek.

- 114 Mivel az ilyen kétségek olyan hivatalos vizsgálati eljárás megindításához kell, hogy vezessenek, amelyben a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontjában meghatározott érdekelt felek is részt vehetnek, úgy kell tekinteni, hogy az ilyen határozat az ez utóbbi rendelkezés értelmében vett minden érdekelt felet közvetlenül és személyében érinti. Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében és a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt eljárási garanciák kedvezményezettjei ugyanis e garanciák tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy a kifogást nem emelő határozatot az uniós bíróság előtt megtámadják (2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy kétségtelen, hogy az uniós bíróságnak nem kell úgy értelmeznie valamely felperesnek kizárólag a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vitató keresetét, mint amely valójában a felperes EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésére alapozott eljárási jogait kívánja megvédeni, amennyiben a felperes nem adott elő kifejezetten erre irányuló jogalapot, mivel ellenkező esetben az uniós bíróság megváltoztatná e kereset tárgyát (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 55. pont). Mindazonáltal, ha a felperes a kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri, lényegében azt vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó támogatásra vonatkozó határozatot anélkül hozta meg, hogy ezen intézmény megindította volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, megsértve ezáltal a felperes eljárási jogait, holott az e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállása megkövetelte volna ezen eljárás megindítását. A felperes tehát annak érdekében, hogy a megsemmisítés iránti kérelmének helyt adjanak, bármely azt bizonyító jogalapra hivatkozhat, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk és bizonyítékok előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének ilyen kétségeket kellett volna ébresztenie, anélkül hogy ezen érvek megváltoztatnák a kereset tárgyát. Ebből következik, hogy az uniós bíróság megvizsgálhatja a felperes által előadott érdemi érveket annak ellenőrzése érdekében, hogy azok alátámasztják-e az e felperes által szintén hivatkozott azon jogalapot is, amely olyan nehézségek fennállását állítja kifejezetten, amelyek indokolták volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 56. és 59. pont).
- 116 A jelen ügyben a fellebbezőnek a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt fél” minősége a jelen ítélet 67. pontjában már elismerést nyert. A fellebbező a keresete alátámasztása érdekében kilenc jogalapra hivatkozott. Az első vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem alátámasztására felhozott hetedik jogalap kivételével a többi jogalapra a második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem alátámasztása érdekében hivatkozik.
- 117 Az ötödik és nyolcadik jogalap kifejezetten a fellebbező eljárási jogainak megsértésén alapul, mivel a Bizottság nem indította meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást annak ellenére, hogy a Nürburgring eszközeinek a piaci árnál alacsonyabb áron történő értékesítése miatt meg kellett volna állapítania, hogy a vevő támogatásban részesült.
- 118 Ahhoz, hogy e jogalapokról a jelen ítélet 115. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően határozni lehessen, először – és együttesen – az első jogalap első és harmadik részét, valamint a második jogalapot kell megvizsgálni, amelyek lényegében azon alapulnak, hogy a Bizottság tévesen értékelte a Capricorn ajánlata finanszírozásának garantálását.

A felek érvelése

- 119 Első jogalapjának első és harmadik részében, valamint második jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy a Bizottságnak a végleges határozat (50), (51), (266), (271) és (273) preambulumbekzdésében szereplő azon megállapítása, miszerint a Capricorn benyújtotta a Deutsche Bank 45 millió eurós kölcsönre vonatkozó pénzügyi kötelezettségvállalását, nyilvánvalóan téves, mivel a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének szövegéből kitűnik, hogy e levél nem volt kötelező erejű.
- 120 Hozzáteszi, hogy a végleges határozat 79. lábjegyzete azt bizonyítja, hogy a Bizottságnak tudomása volt a jelen ítélet 94. pontjában említett, a Nürburgring felszámolója, az eladók és a Capricorn között 2014. augusztus 13-án kötött megállapodásról, amely többek között arról rendelkezett, hogy a vételár második részlete Capricorn általi megfizetésének határidejét elhalasztják. Márpedig e megállapodás azt bizonyítja, hogy hiányzott a Capricorn ajánlata finanszírozásának garانتálása.
- 121 A Bizottság vitatja ezen érveket. A Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének szövegére hivatkozik, amely többek között több alkalommal utal a Deutsche Bank részéről tett „kötelezettségvállalásra”, és ennél fogva úgy véli, hogy e levél tekintetében nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát.
- 122 A 2014. augusztus 13-i megállapodást illetően kifejti, hogy a végleges határozat meghozatalakor nem volt a birtokában e megállapodás szövege, amelyet a közigazgatási eljárásban nem küldtek meg neki. A végleges határozat 79. lábjegyzetében szereplő információk a Németországi Szövetségi Köztársaság által adott tájékoztatásból származnak. Mindenesetre hangsúlyozza, hogy a második vitatott határozatot nem arra alapította, hogy a Deutsche Bank által adott finanszírozási igazolás még e határozat meghozatalának időpontjában is fennállt.

A Bíróság álláspontja

- 123 Rá kell mutatni arra, hogy a Capricorn részére a Nürburgring eszközeinek megszerzése során nyújtott jogellenes támogatás fennállásának kizárásához a Bizottságnak meg kellett győződnie arról, hogy e felvásárlásra a piaci árnak megfelelő áron került sor, ami akkor valósul meg, ha megerősíthető, hogy a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes volt.
- 124 Amint az a jelen ítélet 82. pontjában már megállapításra került, a Nürburgring eszközei vevőjének kiválasztása során figyelembe vett tényezők egyike az ajánlat finanszírozásának garانتálása volt.
- 125 A végleges határozat (116) preambulumbekzdéséből ugyanis kitűnik, hogy egy másik ajánlattevő, aki panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, a pályázati eljárás keretében a Nürburgring eszközei összességének megvásárlása érdekében a Capricorn által ajánlott vételárnál magasabb vételárat ajánlott. Márpedig a végleges határozat (272) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy ezt az ajánlatot a finanszírozási igazolás hiánya miatt utasították el.
- 126 A végleges határozat (273) preambulumbekzdése szerint csak két ajánlatot tekintettek garانتált finanszírozással rendelkezőnek, mégpedig a Capricorn és egy másik ajánlattevő ajánlatát. Mindazonáltal, mivel mind az e másik ajánlattevő rendelkezésére álló garانتált finanszírozás összege, mind pedig az általa ajánlott vételár alacsonyabb volt a Capricorn ajánlatánál, végül ez utóbbi ajánlatát fogadták el.

- 127 Ebből következik, hogy amennyiben bebizonyosodik, hogy tévesen állapították meg, hogy a Capricorn az ajánlatát illetően garantált finanszírozással rendelkezik, holott valójában nem ez volt a helyzet, e körülmény megkérdőjelezheti többek között a pályázati eljárás hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét, mivel alkalmas lenne annak bizonyítására, hogy a Capricorn legalább egy olyan másik ajánlattevővel szemben kedvező bánásmódban részesült – és nem utasították el az ajánlatát –, amely az ajánlatának garantált finanszírozását nem tudta bizonyítani.
- 128 Ennélfogva a Capricorn ajánlata finanszírozásának garantált jellegével kapcsolatos kétségek fennállása esetén, amelyeket nem lehetett eloszlatni, a Bizottság köteles lett volna megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, és nem hozhatott volna kifogást nem emelő határozatot, mint amilyen a második vitatott határozat.
- 129 Meg kell állapítani, hogy a fellebbező által hivatkozott körülmények ilyen kétségek fennállását bizonyítják.
- 130 Egyrészt a jelen ítélet 87–91. pontjában kifejtett okokból a Bizottság nem tekinthette volna úgy, hogy a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele kötelező finanszírozási kötelezettségvállalást tartalmaz.
- 131 Másrészt, amint arra a fellebbező hivatkozik, a végleges határozat 79. lábjegyzetéből kitűnik, hogy a Capricorn a vételár második részletét nem fizette meg az előírt határidőn belül, valamint hogy a Nürburgring felszámolója, az eladók és a Capricorn által 2014. augusztus 13-án kötött megállapodásban e részlet megfizetését későbbi időpontra halasztották a Capricorn által fizetendő késedelmi kamatok és további biztosítékok nyújtása ellenében. Márpedig, ha a Capricorn ajánlatának finanszírozása valóban garantált lett volna, e társaság – logikusan – meg tudta volna fizetni a vételár második részletét az előírt határidőn belül, és nem kellett volna tárgyalásokat folytatnia e részlet fizetésének elhalasztásáról.
- 132 Következésképpen anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a fellebbező által a keresetének alátámasztása érdekében előadott többi érvet annyiban, amennyiben a kereset a második vitatott határozat megsemmisítésére irányul, meg kell állapítani, hogy azon kérdés értékelése, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése azzal járt-e, hogy e társaságnak a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatást nyújtottak, a 659/1999 rendelet 4. cikke értelmében vett olyan kétségeket vetett fel, amelyeknek arra kellett volna indítaniuk a Bizottságot, hogy indítsa meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást.
- 133 Ennélfogva a keresetnek helyt kell adni, és a második vitatott határozatot meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 134 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 135 Az eljárási szabályzat 138. cikke (3) bekezdésének első mondata szerint, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, részleges pervesztesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

- 136 A jelen ügyben ez utóbbi rendelkezést kell alkalmazni, mivel a fellebbezést el kell utasítani annyiban, amennyiben az a megtámadott ítélet azon részére vonatkozik, amelyben a Törvényszék elutasította az első vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet, de a fellebbezésnek helyt kell adni annyiban, amennyiben az ezen ítélet azon részére vonatkozik, amelyben a Törvényszék elutasította a második vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet, és a Bíróság e határozatot megsemmisíti.
- 137 Következésképpen úgy kell határozni, hogy a felek maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2019. június 19-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítéletét (T-373/15, EU:T:2019:432) hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben ezen ítéletben az Európai Unió Törvényszéke elutasította a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei (EU) 2016/151 bizottsági határozat 1. cikke utolsó franciabekezdésének megsemmisítése iránti kérelmet.**
- 2) **A Bíróság a fellebbezést az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bíróság a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei (EU) 2016/151 bizottsági határozat 1. cikkének utolsó franciabekezdését megsemmisíti.**
- 4) **A Ja zum Nürburgring eV és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások